

Hedenmorgen 6 mei 1985 hebben de Cellules Communistes Combattantes het gebouw van de Hogere Directie van de Logistiek en de Financiën van de Rijkswacht aan de Pater Eudore Devroye straat 245 in Sint Pieter Woluwe aangevallen. Iedereen zal het besluit voor dit aanvalsdoel op grond van de verantwoordelijkheid van de rijkswacht voor de dood van twee brandweermannen op 1 mei, direkt begrijpen.

Op 1 mei 1985 hebben de Cellules Communistes Combattantes de zetel van de uitbuiters, het Verbond van Belgiese Ondernemingen in Brussel aangevallen en vernietigd. Bij onze aanval werden twee arbeiders van Openbare Werken, twee brandweerlieden van de stad Brussel, gedood. Wij willen dit dramatische feit niet verzwijgen en we moeten alles hieromtrent precies uitleggen. De dood van deze twee mannen schokt ons diep en wekt onze woede op tegen degenen die verantwoordelijk zijn bij de politie en de rijkswacht. Wij weten, dat de agitatie bij de bevolking groot is, daarom geven we deze verklarende tekst, om het walgelijke misbruiken van dit drama door Gol en zijn vrienden van de CNAPD, tegemoet te treden.

Wij hebben besloten, de VBO op 1 mei aan te vallen, omdat dit instituut door alle arbeiders en arbeidsters als het hol van de uitbuiters wordt gezien, het centrum, waar de ellende uitgewerkt wordt, die we dagelijks beleven. Het hart van de werkgevers op 1 mei aanvallen betekende, de werelddag der onderdrukten zijn strijdbare en proletarische waarde te geven en zich tegen de oeroude bedriegers van PS en PC... te stellen, die deze historische dag tot een defilé van majorettes en enige verkiezingsredes hebben misvormd.

Deze aanval tegen de VBO moest in de loop van de dag gevolgd worden door andere interventies, het mobiliseren van de massa, uitgaande van de offensieve dynamiek, die ze zou moeten bewerkstelligen.

Wij hebben deze veelheid van acties laten schieten, omdat we denken, dat we allereerst de hele opheldering over datgene, wat in de Stuiverstraat op 1 mei om 0.30 uur gebeurd is en de afgrijpselijke campagne van de burgerlijke politici moesten bestrijden, die begonnen werd, om de inkonsekventie en verantwoording van de politie en de rijkswacht bij dit drama te verdoezelen.

Wij denken, dat de actie van 1 mei tegen de FEB-VBO zeer belangrijk was voor de Cellules Communistes Combattantes en de revolutionaire strijd in dit land. Deze actie moest met een grote korrektheid uitgevoerd worden, zodat een eerste klas politieke stap daardoor werd verwerkelijkt en daarmee de hoeveelheid aan sympathie en eenwording, die we bezig zijn te ontwikkelen, zich konsolideert, zich uitbreidt, de arbeidersklasse nog dieper doordringt.

De dood van deze arbeiders van Openbare Werken heeft de hele kracht van ons initiatief teniet gedaan, heeft de hele juistheid van de aanval tegen de VBO verborgen, heeft twijfel in het bewustzijn van de maatschappij en het grote vertrouwen dat ze in onze organisatie stelde, gezaaid.

Wij kunnen het niet ontkennen. Wij zullen heel veel werk moeten verrichten om

dit verloren vertrouwen terug te winnen en we zullen dat doen. Wij zullen ook met de noodzakelijke autoriteit een aanval tegen de, voor de dood van deze beide brandweermannen verantwoordelijke rijkswacht doen, en we zullen door onze toekomstige praktijk tonen, wat het wezen van de strijd der kommunisten is: het volk dienen!

Wij hebben deze aktie van 1 mei georganiseerd met het idee niemand te verwonden of te doden. Dit eenvoudigweg op grond van het feit, dat, als we zullen beslissen, een baas of een militair te eksekuteren, deze beslissing vanuit de functie van zijn objektieve rol zal worden getroffen. Als we besloten hadden iemand van de VBO te doden, zouden wij Pulinckx of Leysen hebben gedood. De in de media bedreven politieke campagne met betrekking tot onze zogenaamde 'verachting voor het menselijk leven' is een schandalige vervalsing van onze politieke teksten: een baas en een proletarier verschillen als dag en nacht, als verleden en toekomst, onze haat tegen de eerste is niet gelijk aan onze toekomst met de tweede.

Wij zullen nu uitleggen, hoe wij deze aktie georganiseerd en uitgevoerd hebben. Dat zal aantonen, waar de verantwoordelijkheden liggen. Wij hebben een uitgebreid onderzoek gedaan in de Stuiverstraat, aan het eind van de Ravensteinstraat. In deze doodlopende straat staan buro's en kantoren, d.w.z. dat ze 's nachts volkomen verlaten is. De enige personen, die zich daar bevinden, zijn bewakers en nachtwakers, waarvan de evacuatie veilig gesteld moest worden.

De frekwentie van politiepatrouilles is in deze wijk zeer hoog, daar er zich talrijke economische vertegenwoordigingen van fascistiese landen bevinden, wij hebben berekend, dat er ongeveer elke 6 minuten een patrouille voorbij kwam. Wij willen er ook de nadruk op leggen, dat deze wijk gedurende de nacht volkomen vrij is van verkeer en dat politionele interventie binnen één of twee minuten mogelijk zou zijn.

Wij hebben dus ingeschat, dat we een voertuig met een vernietigende lading met een tijdsmechanisme van 15 minuten voor het gebouw van de VBO konden neerzetten. Deze tijdsvertraging en de direkte alarmering door ons zelf, maakte de aankomst van de rijkswacht en de evacuatie van de bewakers en de nachtwakers mogelijk. Wie de interventie capaciteiten van de rijkswacht kent, weet, dat de evacuatie mogelijk was en dat niemand had hoeven te lijden onder de vernietiging van de VBO. Zo hebben we gehandeld en toch zijn de resultaten anders uitgekapt dan we wilden. Waarom?

Wij moeten onszelf bekritisieren. Ten eerste, omdat we niet de politieke stap vooruit gezet hebben, waarop we opgrond van de aanval van de 1ste mei gerekend hadden en dan omdat er redenen voor zijn! In alle akties, die we hiervoor uitgevoerd hebben, zijn we altijd van onze eigen krachten uitgegaan, d.w.z. van een krachtsverhouding, waar we elke operatie van het begin tot het einde kontroleerden. En deze keer hebben we een onterecht vertrouwen in het functioneren van de politie gesteld. We hebben een deel van de verantwoordelijkheid, die ons toekomt, aan diensten van de rijkswacht en politie overgelaten. Die hebben de brandweermannen de dood ingejaagd. Dat is de kritiek die we op ons zelf hebben en de fouten, die we niet zullen herhalen.

Hoe is het verloop van de gebeurtenissen? Wat wij weten, nadat we onze informatie en die van de uitgave van 'Le Soir' van 3 mei met elkaar vergeleken hebben achten wij dit geloofwaardig: om 0.14 zet onze cel de auto met de vernietigende lading voor het gebouw van de VBO op het trottoir en zelfseen beetje in de ingang, de kameraden stappen uit de auto en strooien in de omgeving van de auto ongeveer 100 pamfletten uit - die in de pers groot afgedrukt werden - en waarop de gevaren van de explosie aangekondigd werden; hetzelfde ogenblik,

nog steeds om 0.14 uur, belt een bewaker van het gebouw van de EEG er tegenover het nummer 906 (centrale van de politie alarmdienst) en geeft onze interventie aan, de lading is zo afgesteld, dat die precies om 0.30 uur moet explo-deren; om 0.15 uur waarschuwen de Cellules Communistes Combattantes bij nummer 901 (centrale van het rijkswachtdistrikt in Brussel) en kondigen de lopende aktie tegen de VBO met alle noodzakelijke informatie aan, plaats, tijdstip van explosie enz... maar in plaats van zich met de veiligheid van de bewakers bezig te houden, stuurt de rijkswacht zijn patrouilles op pad, om te proberen, de kameraden op grond van de plaatsbepaling, vanwaar het telefoontje kwam, in te rekenen.

Om 0.16 uur belt de bewaker van het EEG gebouw nogmaals nr.901 en wijst erop, dat ons voertuig in de brand staat. Toen de politie van Brussel van ons telefoontje naar nr.901, via de 900 op de hoogte gesteld was, stuurt ze de brandweermannen naar de explosie, men kan nu lezen, dat de politiepatrouille door een twijfelachtig telefoontje omgeleid moet zijn...

Op deze morgen zijn politie en rijkswacht, die de volle verantwoordelijkheid dragen voor dat wat gebeurd is, in de pers aan het kibbelen over de vraag van de telefoontjes, om te proberen, deze waarheid te verdoezelen: de politie en de rijkswacht hebben de brandweermannen de dood ingejaagd. Daar hebben wij sinds de middag van de eerste mei op gewezen. Wij hebben er de voorkeur aan gegeven de rijkswacht te waarschuwen, omdat dit een militaire afdeling is en omdat wij menen, dat een openbare dienst niets met de strijd van doen heeft, die wij tegen de bourgeoisie voeren. De brandweerlieden staan in dienst van de bevolking en doen prachtig werk, ze moeten geen risico lopen, door de gebouwen van de uitbuiters te verdedigen.

Op 1 mei 's middags hebben we dus een eerste mededeling m.b.t. het thema der gebeurtenissen van die nacht gedaan, om onze oprechte spijt en onze woede over de in het verloop van de aktie gevallen doden en gewonden uit te drukken. Wij zullen deze verklaring hier weergeven, omdat die in de kranten vervalst is.

"Vanmorgen hebben de Cellules Communistes Combattantes het gebouw van het Verbond van Belgiese Ondernemingen aangevallen en vernietigd door een met springstof geladen bestelwagen in de Stuiverstraat neer te zetten. Ten gevolge van onze aanval zijn twee brandweermannen gedood, anderen gewond. Wij betreuren deze dood oprecht, want het lag nooit in onze bedoeling ook maar een enkele arbeider te verwonden. En toch zijn er twee doden. Het gaat er nu om, te bepalen, wie daarvoor die zware verantwoording draagt.

De cel, die de operatie heeft uitgevoerd, heeft de bestelwagen om 0.15 uur in de Stuiverstraat neergezet. Bij het verlaten van de wagen hebben de kameraden ongeveer 100 pamfletten uitgeworpen met de volgende tekst: Gevaar, voertuig met springstof geladen, geef het door aan uw kollega's en vlucht direkt op straat en zo ver mogelijk weg. Raak vooral het voertuig niet aan. De straat was aan beide zijden van het voertuig bezaaid met de pamfletten, ze waren in beide nationale talen gesteld.

Tegelijkertijd gaf een kameraad een waarschuwing via nr.901. Hij kondigde het parkeren van de bomauto aan en verzocht de ontruiming van de Stuiverstraat en de Ravensteinstraat (Dat werd twee maal herhaald!) Hij preciseerde ook dat zich bewakers in de belendende gebouwen bevonden en dat hun evacuatie dringend noodzakelijk was. Wij kondigden ook het tijdstip van de explosie aan: 0.30 uur. De politie en de rijkswacht hadden dus 15 minuten om alle noodzakelijke maatregelen te treffen.

Van toen af, toen de smerissen aangekomen waren (d.w.z. heel snel, omdat gemiddeld elke 6 minuten een patrouillewagen voorbij rijdt) hadden ze alle mogelijkheden, om zich van de ernst van de waarschuwing bewust te worden, het telefoontje, de op de stoep tegenover de ingang van de VBO geparkeerde bestelauto, de pamfletten met ons embleem. Maar de smerissen hebben er de voorkeur aan gegeven, brandweerlieden te sturen om na te gaan wat in de bestelauto gebeurde.

Heel eksakt is alles zo gegaan en met betrekking tot deze gebeurtenissen begrijpen we, dat de smerissen de brandweerlieden de dood ingejaagd hebben, doordat ze de Stuiverstraat lieten ingaan, terwijl hen het tijdstip van de explosie bekend was! en dat ze de veiligheid van passanten en automobilisten op het spel zetten door de belendende percelen niet te laten ontruimen.

Wij kennen de verachting van de bourgeoisie voor de arbeiders, de brandweerlieden - die in dit geval helemaal geen kwalifikatie hebben - naar een aanval te sturen, om dan 'het ongeluk' uit te buiten, maakt ons woedend.

Er zijn verschillende lessen te leren uit het drama van vanmorgen: ten eerste hebben de smerissen bij de poging het gebouw van de VBO te beschermen, de dood van twee mensen geprovoceerd; ten tweede zijn de smerissen in plaats van de wijk af te sluiten en de nodige voorzorgsmaatregelen te treffen, naar openbare telefooncellen op zoek gegaan, in de hoop onze kameraden te arresteren; ten derde zijn Gol en de smerissen nu bezig, huichelachtig voor de radio te beluisteren, en de komende dagen zullen de gebeurtenissen van deze dag uitgebuit worden, om ons zwart te maken en onze strijd te belasteren. De verachting en het cynisme waarmee ze de brandweermannen naar onze aanval gestuurd hebben, wordt door de politieke winst die ze proberen te halen uit deze doden, duidelijk. Onze identiteit, als kommunisten noopt ons het grootste respect te hebben voor het leven van de arbeiders en dat zal altijd onze strijd bepalen. De huichelachtige uitbuiting van de dood van de brandweerlieden door Gol & Co zal de rechtvaardigheid en de kwaliteit van onze aktie niet kunnen bedekken. Wij hebben het hol van de uitbuiters op de 1ste mei vernietigd."

Deze mededeling hebben wij aan de krant Le Soir en de redaktie van het tv-journaal om 12 uur doorgegeven. Ze is daar nooit aangekomen, de smerissen hebben het onderschept. Om 17.00 uur hebben we opnieuw de nieuwsdienst opgebeld, maar de politie is er weer tussen gekomen. Dat toont de handelswijze van Gol en de G.I.A., om de waarheid en de feiten en de enkel bij de politie berustende verantwoording te verbergen. Een vraag m.b.t. deze samenhang; wordt de BRT afge luisterd of staat ze onder voogdij van het ministerie van binnenlandse zaken? Maar nu is de rijkswacht gedwongen toe te geven, dat ze ingelicht en niets gedaan heeft, de politie van Brussel is gedwongen toe te geven dat ze via een telefoontje naar nr.901 op de hoogte was, ze heeft niet gearzeld de brandweerlieden naar de Stuiverstraat te sturen.

Wij buigen ons voor de slachtoffers en voelen de pijn van hun families en kameraden. Wij begrijpen hun boosheid, maar we vragen ze te overdenken, met betrekking tot hetgeen we uiteengezet hebben, tegen wie hun boosheid zich moet richten, d.w.z. niet de intriges van Gol en Galand tegen de revolutionaire politiek te volgen, maar de ware schuldigen te ontmaskeren.

De krant La Lanterne geeft een samenvatting van de hele politionele verantwoording: "Waarom zijn ze niet voor het gevaar gewaarschuwd?" Dat is de vraag, die men moet stellen en waarop men een antwoord moet krijgen.

Na onze aktie tegen Litton in oktober 1984 hebben we een 'waarschuwing' m.b.t.

het thema veiligheid bij revolutionaire aanvallen, uitgegeven. Wij schrijven "het is noodzakelijk, in het belang van iedereen en omdat dat onze politieke wil is, de belangen van de bevolking in de klassenoorlog door zijn militaire praktijk te verde- digen. Dat betekent dus, bepaalde veiligheidsmaatregelen bekend te maken, om ongelukken te vermijden en vooral de mogelijkheid voor de politie om bewust een bloedbad te organiseren, dat ze dan als het produkt van ons 'idiot terrorisme' kunnen presenteren, terwijl zij de gewapende zuilen van een sociale orde zijn, waarvan het terrorisme niet meer aan de geschiedenis getoond behoeft te worden". Wij denken niet dat de verantwoordelijkheid van de politie van te voren overlegd was op 1 mei, maar het profijt dat Gol en de bourgeoisie uit het drama zullen halen, beantwoord al aan dat wat wij verkondigden. Wij waren allemaal veront- waardigd over de nauwelijks verholen jubelstemming, die door het huichelachtige masker van deze minister van justitie doorscheen, de schandelijkheid van zijn leugenachtige woorden en dat zullen we nooit vergeten.

De 1ste anti-imperialistische campagne van de Cellules Communistes Combattan- tes heeft de juiste orientatie en proletarische praktijk van onze politiek aange- toond. De aanval en de vernietiging van de VBO is een voorbeeld van kontinu- teit, dat op onherroepelijke wijze de burgerlijke leidingen van de partijen en de reformistische vakbonden moesten blootleggen. Wij hebben dat aan het begin van deze brief gezegd, de gebeurtenissen in de nacht van 30 april op 1 mei kunnen aan de juistheid van onze aanval geen afbreuk doen, maar ze hebben ze tragies- genoeg voor de totale bevolking onbegrijpelijk en ontoegankelijk gemaakt.

De generale staven van de smerissen, de regering, de reformistische en revisionis- tische partijen, de verraders van de vakbonden hebben dat snel begrepen, en zeer snel ter verdraaiing van de waarheid het politieke offensief tegen ons gepland. Sinds het opduiken van de cellen in de klassenoorlog in oktober 1984 voelen de leiders van de 'socialistische, kommunistiese' die van de vakbond, pacifisten, PvdA enz. de grond onder hun voeten beven en ze hebben nooit gewaagd, onze lijn en onze praktijk politiek te bekritisieren, omdat ze weten dat wij ze als de echte bourgeois kollaborateurs denuncieren, hetgeen iedereen weet.

De reacties van al deze leidende bandieten hebben sinds oktober tussen angstig zwijgen en het uitwerken van eerder domme dan verachtelijke lasterpraat... geok- sileerd - soms ook door de bourgeois democratie geprezen. :

Maar sinds deze tragiese gebeurtenissen van de 1ste mei - waarvoor nu de ver- schillende politiediensten als het ware gedwongen worden de verantwoording op zich ne- men die ze hebben - heeft de hysterie zich van deze zwijnen meester gemaakt, die zonder de minste schaamte, verbeten over de dood van twee arbeiders bedre- ven wordt, om hun afgestroopte huid voor de neus van de massa heen en weer te zwaaien, en uit de legitieme woede van uitgebuitenen ondersteuning voor de diktatuur van de uitbuiters te winnen.

Deze handelswijze, afstotend en weerzinwekkend passen bij hun auteurs en hebben slechts zin in die mate waarin ze door de manipulaties van de feiten door de po- litie bedekt worden, zijn daarmee dus volledig verbonden.

Met net zo'n gerust geweten als hun achterban (...) roepen de aasgieren van de CNAPD en konsorten op, om op deze maandag te demonstreren.

Degenen, die heel oprecht hun woede over de dood en de verwondingen van de arbeiders van Openbare Werken willen uitdrukken, moeten naar ons luisteren en dit hier overwegen: ze zijn niet opgeroepen om tegen het objekt van hun wrok te demonstreren, maar ter ondersteuning van de misdaden van de rijkswacht, vóór Martens 5, vóór Gol en vóór Galand, om de revolutionaire kommunistiese politiek af te wijzen.

Al die PS, PC, Ecolo... waarbij hun taktiese intelligentie groot genoeg is om een verbinding met het Front de la Jeunesse en de PRL/PVV ongetwijfeld niet toe te laten, om het etiket 'links' te bewaren, zullen openlijk voor de ondersteuning van de bourgeoisie uitbuiters en hun oorlogs- en krisissysteem marcheren, tegen de historische belangen van de arbeidersklasse.

Het laatste wat we willen zeggen om deze uitleg te beeindigen, is, de arbeiders en arbeidsters van dit land ertoe op te roepen over de politiek van de Cellules Communistes Combattantes na te denken en zich niet door de hetze van de media, van de uitbuiters te laten misleiden. De bevolking moet zijn vertrouwen verder in de revolutionairen stellen, wiens praktijk door dit principe wordt geleid: De akties van de revolutionaire guerrilla zijn nooit tegende bevolking gericht, maar altijd tegen de vijanden van het volk, de bourgeoisie- en uitbuiters en hun bondgenoten.

Cellules Communistes Combattantes

Voor de opbouw van de strijdende organisatie van de proletariërs.